

end der nu gjør det paa Grund af disse 2 St., uagtet Forsendelsen gaaer lige sikkert, enten der saacs Beviis eller ikke. — Dernæst omtalte det ærede Medlem ogsaa, at Portoen for befalede Indberetninger til kommunale Myndigheder burde erstattes, men jeg troer ikke, at det ærede Medlem har Ret deri, thi efter den nuggjældende Lovgivning er det kun i ganske enkelte Sager — saavidt jeg erindrer kun i Fattigforsørgelsesager, at der er Portofrihed for kommunale Myndigheder.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) omtalte Fodpostens store Udvikling og meente derfra at kunne slutte til Rigtigheden af yderligere at nedsætte Brevarten, men deri maa jeg være ganske uenig med det ærede Medlem, thi Fodposten har efter min Mening slet ikke udviklet sig, som den burde. Naar jeg seer, at der ved Fodposten i Kjøbenhavn, trods de mange Foranstaltninger, som ere trufne for at udvikle den, kun forsendes et Antal af, jeg troer 500,000 Breve om Aaret, kalder jeg det en meget lille Udvikling, og jeg haaber, at det ved hensigtsmæssige Foranstaltninger skal lykkes at faae den udviklet noget mere, men ialfald troer jeg, man maa sige, at det vilde være overordentlig voveligt derfra at slutte Noget med Hensyn til den almindelige Tart. Det samme ærede Medlem omtalte ogsaa forskellige Forhold, med Hensyn til hvad han kaldte Postafslægningssteder. Jeg troer ikke, at det ærede Medlem tillige gav os nogen klar Forestilling om, hvad han forstaaer ved Postafslægningssteder. Sagen er nemlig den, at vi have Afslægningssteder, hvor en Mand er ansvarlig for de Forsendelser, som komme dertil, og som gaae derfra, og i den mindste Form, hvori disse forekomme, kalde vi dem Brevsamlingssteder. Af saadanne stræbe vi at oprette flere og flere; der kommer aarlig en heel Deel til, og dette har været en Foranstaltning, som har været til megen Nytte. Jeg antager nu vistnok, skjøndt jeg tilstaaer, at det ikke er mig personlig saa nøie bekendt, at der ogsaa er saadanne Steder, som man kalder Afslægningssteder, hvor man ved privat Overenskomst faaer henlagt Breve, uden at man kan sige, at der der er Noget, som er an-

svarlig for Postvæsenet. Disse Steder ere altsaa mere til Bekvemmelighed for Behoerne, som der kunne hente og aflægge deres Breve, men det er ogsaa Alt, og det Hele er mere privat. Disse to Ting maae altsaa ikke forverles, thi det første Slags staaer i et bestemt Forhold til Postvæsenet, men det gjør det andet ikke. Dersom det ærede Medlems Tanke altsaa gaaer ud paa, at man skal see at faae Brevsamlingsstederne udviklede videre, saaledes at der træder rigtige Brevsamlingssteder istedet for Afslægningsstederne, kan jeg kun tiltræde denne Tanke; thi det er ønskeligt, at en saadan Forandring skeer i saa vidt Omfang som muligt, men derimod troer jeg ikke, at en Forsøgelse af Afslægningsstederne er en Sag, som man bør tage ud af den Gang, hvori den gjennem privat Foranstaltning er kommen. Saa meget er imidlertid tydeligt, at det, hvor der kun er et saadant aldeles privat Afslægningssted, vil være meget vanskeligt for Postvæsenet at træffe bestemt Afgørelse med Hensyn til Forsendelserne; thi dertil udkræves netop en Mand, der er ansvarlig for Postvæsenet. — Det ærede Medlem spurgte, om Expresser kunde forudbetales med Frimærker. Jeg veed ikke, om det er gjort hidtil, men man har her i Loven stræbt saa meget som muligt at nærme sig til, at Alt skal kunne betales Postvæsenet med Frimærker. Jeg skal lade Sagen nærmere undersøge, og jeg haaber ikke, at der vil være noget Særligt i veien for, at det kan lade sig gjøre ogsaa at betale Expresser paa denne Maade. — Hvad angaaer de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde om Eneretten, troer jeg nok, at han noget har overhørt de Betragtninger, jeg igaar anstillede om, hvorfor det er mig umuligt at gaae ind paa Tanken om at lade Postvæsenets Eneret falde bort, idet han nemlig slet ikke optog den Række af Betragtninger, som jeg igaar tillod mig at fremsføre i den Henseende; men denne Sag er saa vidt-løstlig forhandlet, at jeg troer, det omtrent vil staae Thinget klart, hvad det er, der attræaes. At det kan være ønskeligt at kunne unddrage en eller anden mindre betydelig Gjenstand fra Postvæsenets Eneret, skal jeg slet ikke nægte, men jeg troer kun, at man i den Henseende maa være overordentlig var-